

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **R.**, bývajúcej v J., **pre vymoženie 1 843,10 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8 Er 888/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 35/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 35/2013 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo 7. novembra 2012 č.k. 8 Er 888/2012-14 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal rozhodca, ktorý konal na základe rozhodcovskej doložky, ktorú považoval ako celok za neprijateľnú a tým za neplatnú v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávnenej uznesením z 26. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 35/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je vyslovenie neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorá oprávňovala rozhodcovský súd vo veci konať a rozhodcovský rozsudok vydať. Aj podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť predstavuje vadu exekučného titulu, ktorú nemožno odstrániť a pre ktorú sa rozhodcovský rozsudok stáva nespôsobilým exekučným titulom a nemôže byť podkladom na vykonanie exekúcie. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení

s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď oprávnená nebola v odvolacom konaní úspešná a povinnej trovy odvolacieho konania nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená, ktorá prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 237 písm. a/, d/, e/, f/ O.s.p. a ako dovolací dôvod uvádzala § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Navrhla rozhodnutia nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 240 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu treba zrušiť.

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (v znení účinnom do 31. decembra 2014).

Dovolaním oprávnenej je napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon pripúšťa dovolanie. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich. V zmysle

§ 237 O.s.p. (v znení účinnom do 31. decembra 2014) je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia, bez ohľadu na to, v akej procesnej forme odvolací súd rozhodnutie vydal (rozsudok alebo uznesenie), je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu, ak existujú dôvody zmätočnosti rozhodnutia taxatívne vymenované v § 237. Pri podaní dovolania odvolací súd z úradnej moci skúma, či tieto podmienky dovolania sú splnené. Dovolanie proti každému rozhodnutiu je prípustné iba vtedy, ak rozhodnutie niektorou z týchto väd aj skutočne trpí, to znamená, že došlo ku skutočnostiam, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie 29. októbra 2012 podala P., so sídlom v B., ktorej bolo uznesenie súdu prvého stupňa zo 7. novembra 2012 č.k. 8 Er 888/2012-14 doručené a proti ktorému podala 27. novembra 2012 odvolanie. Pred rozhodnutím o odvolaní súdny exekútor JUDr. Š. súdu oznámil zmenu účastníka konania na strane oprávnenej a pripojil jemu zaslané oznámenie zmeny účastníka konania a súhlas so vstupom do konania P., so sídlom v B.. Táto obchodná spoločnosť v súlade s § 37 Exekučného poriadku a § 92 O.s.p. navrhla zmenu účastníka konania na strane oprávnenej a vyslovila súhlas so vstupom do predmetného konania. Uvedený návrh (na zmenu účastníka konania) bol Krajskému súdu Košice doručený 18. marca 2013.

O podanom dovolaní odvolací súd rozhodol uznesením z 26. júna 2013 sp. zn. 16 Co 35/2013.

Ako vyplýva z obsahu jeho rozhodnutia vyššie uvedený návrh (na zmenu účastníka konania) odvolací súd ponechal bez povšimnutia, nevyvodil žiadne procesné dôsledky, a najmä v rozpore s § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 211 ods. 2 O.s.p.) v dôvodoch svojho rozhodnutia

nevysvetlil, resp. neuviedol právne skutočnosti, z ktorých v prejednávanej veci vyvodzoval, že P., so sídlom v B. má naďalej postavenie oprávnenej osoby. Za tohto procesného stavu potom rozhodnutie odvolacieho súdu trpí zmatečnosťou (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a ako také nemožno považovať za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2015

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová